

Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. februar 2010 — London Borough of Harrow mod Nimco Hassan Ibrahim og Secretary of State for the Home Department (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-310/08) ⁽¹⁾

(Fri bevægelighed for personer — opholdsret for en tredjelandstatsborger, som er ægtefælle til en statsborger i en medlemsstat, og for deres børn, som selv er statsborgere i en medlemsstat — statsborger i en medlemsstat, hvis lønnede beskæftigelse ophører, og som derefter udrejser fra værtsmedlemsstaten — børnene indskrevet ved en uddannelsesinstitution — ingen midler til underhold — forordning (EØF) nr. 1612/68 — artikel 12 — direktiv 2004/38/EF)

(2010/C 100/03)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: London Borough of Harrow

Sagsøgte: Nimco Hassan Ibrahim og Secretary of State for the Home Department

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38 af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes områder (EUT L 158, s. 77), og af artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT L 257, s. 2) — en tredjelandstatsborger og hendes børn, som er statsborgere i en medlemsstat, der er flyttet til sin ægtefælle, som er statsborger i samme medlemsstat, i Det Forenede Kongerige, hvor han havde lønnet beskæftigelse — opholdsret for hustruen og børnene, efter at hendes ægtefælle har mistet sin status som arbejdstager og har forladt Det Forenede Kongerige

Konklusion

Under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, kan børnene til en statsborger i en medlemsstat, som arbejder eller har arbejdet i værtsmedlemsstaten, og den forælder, som har den faktiske forældremyndighed over dem, i sidstnævnte stat påberåbe sig en opholdsret alene på grundlag af artikel 12 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevæge-

lighed inden for Fællesskabet, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2434/92 af 27. juli 1992, uden at en sådan ret er underlagt en betingelse om, at de råder over tilstrækkelige midler og en sygeforsikring, der dækker samtlige risici i denne stat.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 27.9.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 25. februar 2010 — X Holding B.V. mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene))

(Sag C-337/08) ⁽¹⁾

(Artikel 43 EF og 48 EF — skattelovgivning — selskabsskat — skattemæssig enhed bestående af et hjemmehørende moderselskab og af et eller flere hjemmehørende datterselskaber — beskatning af enhedens overskud hos moderselskabet — udelukkelse af ikke-hjemmehørende datterselskaber)

(2010/C 100/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X Holding B.V.

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 43 EF og 48 EF — lovgivning, der gør det muligt for hjemmehørende moderselskaber at oprette en skattemæssig enhed med et eller flere af deres hjemmehørende datterselskaber med det resultat, at enhedens overskud beskattes hos moderselskabet — udelukkelse af ikke-hjemmehørende datterselskaber fra denne ordning

Konklusion

Artikel 43 EF og 48 EF er ikke til hinder for en medlemsstats nationale bestemmelser, hvorefter et moderselskab har mulighed for at udgøre en skattemæssig enhed med sit hjemmehørende datterselskab, men som forbyder oprettelsen af en sådan enhed med et ikke-hjemmehørende datterselskab, såfremt dette datterselskabs overskud ikke er underlagt medlemsstatens skattelovgivning.

(¹) EUT C 272 af 25.10.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. februar 2010 — Car Trim GmbH mod KeySafety Systems Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof, Tyskland)

(Sag C-381/08) (¹)

(Retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 5, nr. 1), litra b) — kompetence i sager om kontraktforhold — fastlæggelse af opfyldelsesstedet for forpligtelsen — kriterier til sondring mellem »salg af varer« og »levering af tjenesteydelser«)

(2010/C 100/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Car Trim GmbH

Sagsøgt: KeySafety Systems Srl

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 5, nr. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1) — aftale om levering af varer, som først skal fremstilles, der også indeholder ordregivers instruktioner vedrørende fremskaffelse, forarbejdning og levering af de varer, der skal fremstilles, herunder garanti for fremstillingskvaliteten, leveringspålidelighed og den gnidningsløse administrative gennemførelse af aftalen — kriterier for at sondre mellem salg af varer og levering af tjenesteydelser — fastsættelse af opfyldelsesstedet for forpligtelsen ved forsendelseskøb

Konklusion

1) Artikel 5, nr. 1), litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at aftaler om levering af varer, som først skal fremstilles eller frembringes, uanset at ordregiver har opstillet særlige krav vedrørende fremskaffelse, forarbejdning og levering af de genstande, der skal fremstilles, uden at materialet er blevet leveret af denne, og hvor leverandøren er ansvarlig for varens kvalitet og for, at den er i overensstemmelse med aftalen, skal klassificeres som »salg af varer« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordningens artikel 5, nr. 1), litra b), første led.

2) Artikel 5, nr. 1), litra b), første led, i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at stedet, hvor varerne er blevet eller skulle have været leveret i henhold til aftalen i forbindelse med forsendelseskøb, skal fastlægges på grundlag af kontraktbestemmelserne. Hvis det ikke er muligt at fastlægge leveringsstedet på dette grundlag uden at henholde sig til den materielle ret, som finder anvendelse på kontrakten, er dette sted det sted, hvor varerne fysisk overdrages til køberen, hvorved han får eller skulle have fået den faktiske råderet over disse varer på salgstransaktionens endelige bestemmelsessted.

(¹) EUT C 301 af 22.11.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. februar 2010 — Firma Brita GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-386/08) (¹)

(Associeringsaftalen EF-Israel — geografisk anvendelsesområde — associeringsaftalen EF-PLO — nægtelse af at anvende den præferencetoldbehandling, som bevilliges varer med oprindelse i Israel, på varer med oprindelse i Vestbredden — tvivl med hensyn til varernes oprindelse — godkendt eksportør — efterfølgende kontrol af fakturaerklæringer ved indførselsstatens toldmyndigheder — Wienerkonventionen af 1969 om traktatretten — princippet om traktaters relative virkning)

(2010/C 100/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg